

Právje ubjech celej tejden co se Devlin vrátil a pořát neřek ani slovo. Ne, říká Tomáš. *Právě*. Dlouho mi visvětloval, kdy se píše bě, pě vě a další věci. Votpovídám mu že nechápu proč nepišem tak jak mluvíme. Nedává to smisl. Stvořitel mi pomáhej.

Každopádně, Devlin nemluví. Tomáš se na něj mockrát pokoušel promluvit ale Devlin dycky jenom vodvrátí hlavu. Nabídnul sem mu vopklat co sem pro něj připravil na ty modřiny ale jenom si ho mlčky vzal. Kývnul hlavou jakože děkuje ale nic neřek. Modřiny na vobličejí mu začínaji měnit barvu z černý na zelenomodrou. Už s náma ani nechodí na písma. Vídáme ho jenom u jídla a na cimře. Drží se stranou vot vostatných, ani se nikomu nedívá do vočí.

Tomáš se ale nevzdává. Povidá mně a Tobovi: musíte to skoušet, musíte to pořát skoušet poněvač Devlin, nebo chudák kluk, jak mu říká, potřebuje útěchu a soucit.

Takovejch věcí se tady dole moc nenajde. Abi ste tu přežili musíte bejt tvrdý jako starý boty.

Igdyž si pokaždý mislim žebi se mělo říkat tvrdý jako noví boty. Boty jsou každopádně drahý a musíme si je kupovat zvejplaty. Moje boty mě tlačej a dřou mi prsty ale noví nedostanu kvůli penězům. Nestojí to za to dokut to už jinak vážně nejde.

Devlin se musí votužit, říká Jack. Život kluka v Bearmouthu neni žádnéj met ale tak to Stvořitel chce. Vopčas říká taková věci dyž sme fšichni fposteli a čekáme až usnem.

Stvořitel stvořil doli a nás fšecky, stvořil celej svět, říká Jack. Stvořitel řídí naše životy, naši práci, každý nadechnutí, vikládá dunnivim hlasem.

Ámen, šeptáme fšichni až na Devlina kerej neříká nic. Ani nepípne. Tomáš sfukuje svíčku.

Už usínám dyž se najednou zetmi ozve hlas. Devlin.

A co pan Sharp?

No to se podívejme, tak von má pořát jazik v puse, říká Jack a směje se. Jak to mislíš, kluku? Co je s panem Sharpem?

Kdo mu svěřil vedení – Stvořitel? ptá se Devlin.

Pana Sharpa menoval náš Pán, votpovídá Jack.

A co von? Kdo menoval jeho? pokračuje Devlin.

Jack vottom přemejšlí. Slišim jak nat tim dumá. Jakobi mu vhlavě rachotili kolečka. Mlčim a poslouchám.

No, ten svoje postavení zdědil, ne? Tak to Stvořitel zařídil.

Nic než ticho.

A pak Devlin říká jediný slovo: Proč?

Jack se samprosebe směje.

Proč, kluku? Proč? Vottom má špekulovat Stvořitel a ne lidi jako mi.

Ale Devlin vopakuje znova: Proč?

Jack se kněmu votáčí jako velkej potkan k malímu. Už se nemesměje, je smrtelně vážnej.

Podívej, kluku, vižeň si ty pohancký mišlenky zhlavi. Tak to prostě Stvořitel zařídil a basta. Fšichni máme svoje daný místa vot nejmenčí havětě po toho největšího a nejchytřejšího člověka. To fšecko je Stvořitelůf velkej plán, no ne?

Fšichni říkáme Ámen až na Devlina.

Proč?